

ՀԱՆԳԻՍ

ԹՈՎԾԱՍ ԹԵՐՁՆԱՆԻ

Ալիշանի և Բագրատունիի աշակերտ՝
դասական հայ զրչի, հայութեան պատուա-
րեր ուսուցչապետի մահը՝ սուզով կը հա-
մաէ Բագրամավէսի խմբագրութիւնս, որուն
վազեսի աշխատակիցն էր՝ և որուն մէջ
սիրայօժար պիտի հրատարակէնց իր վեր-
ջերս շինած Փառահճեմ ողմերցորիւնը: Ա-

ւաղ որ այդ բնագիրը ձեռքերնիս չի հա-
սած, իր պատկառելի՝ միանգամայն տոհ-
մային զրականութեան լուսաւոր դէմքին՝
ապրողներու շարքէն ի սպառ անհետանա-
լը կը գուժենք:

Յունագէտ, Լատինագէտ, Խոտալագէտ,
Հայկարան, Ջրանսագէտ, Անգլիագէտ վար-
պետը իրաւամը մեծ զրագէտի և բանա-
տեղծի համբաւը կը վայելէր: Կը ցաւինը
որ թերթիս վերջին էջերն ևս շարուած
ըլլալով, ստիպուեցանց իւր կենսագրա-
կանը և մորին ու սրտին արտազրութիւն-
ներու վրայ պատրաստուած ուսումնասի-
րական յօդուածը ուրիշ ամիս յետաձեկի:

Կը միսիթարուինց լսելով որ Միսիթա-
րեան սոյն հարազատ աշակերտին՝ հիւան-
դութեան միջոց սոտէպ այցելու եղած են
մեր Պոլոսյ հոգեկիցները, նաև յուղարկա-
ւորութեան միջոց իրը սզակիր ներկայ
գանուած են ու Միարանութեանս կողմա-
նէ անոր դագաղին վրայ ծաղկեայ գեղե-
ցիկ պսակ մը զետեղած են՝ Վ. Հ. Յու-
սիկ Ռ. Վ. Մեհրապեան, Վ. Հ. Եսայի-
վ. Տայեցի, Վ. Հ. Սահակ Տէր Մուսէ-
սեան: Վերջնոյս արտասանած զարա-
նականի սա իմաստը՝ մեծ մարդուն անձ-
նաւորութիւնը կը բնորոշէ: «Թոփմաս
թերզեան հայ չէ, իր արինը ընլէն է,
խտալացի է. ինչ որ իր մէջ հայ կայ՝
սիրոն չ»: Ի դիմաց Մուրատ-Ռափայե-
լեան Սանուց Միութեան (որուն անդա-
մակից էր) Պ. Գամէր Սուրբնեանի զամ-
բանականը սրտայոյզ ըլլալէ զատ յուզիչ
է եղած նաև ծանօթ Մկրտիչ Աճէմեան
ծերունի բանաստեղծին փղձկուն շեշտով
ողջերթի ուղերձը, յորում՝ սիրելի վար-
պետի, մտերիմ ընկերակցի, և մանաւանդ
սրտակից եղբօր կորուստը կ'աւաղէ հո-
ղակոյտին վրայ ջերմ արտասուելով:

Թերզեանի երեք որդիներուն և ամ-
բողջ ընտանեաց մեր խորին ցաւակցու-
թիւնը յայտնենուս միջոց կը շեշտենց,
Բարին և հանձարը միշտ պիտի սպրի մեր
ազգին զիտակցութիւն մէջ:

Հ. Ն. Տ.

Տերս Յունիս 25 1895

ՅԱՐԳՈՅԱՊԱՏԻՒ ՀԱՅՐ,

Զեր զեղեցիկ թամակիմ մօտերս պիտի պատաս-
խանեմ. առ այժմ կը իմպերիմ ծեզմէ — իթէ շատ
չէ ծամերոյթը՝ որ ժամիք յլիէ իմմա օրիմակ մը
Fioretti di S. Francesco, կաշիկազմ փոքրիկ հա-
տորիկը, զոր զիմնիտիկ եղած ժամանակնիս կը
կարգայիմք (Քրատան մէջ շատ օրիմակնիր գրտ-
նուելու հՅ), և ընդումիլ ծեզ ուղերծեալ փոքրիկ
երգ մը զոր Յումիսի այս գեղեցիկ առաւոտը
մերշնեց իմ: